

Ali morda ni tak kmet srečen, kateri s svojo družino na svojem posestvu stanuje, ter svoj kruh jé? Tudi kralji in cesarji kmečki stan visoko spoštujejo. Kitajski cesar je imel lepo navado, da je vsako leto enkrat oral v spodbudo kmečkega stanú. Tudi rajni naš cesar Jožef II. je enkrat na Moravskem polju oral.

V prvih časih seveda še ni bilo tako, kakor današnji dan, ko še kmet ni imel lastnine ali svojega. Zraven tega pa še je bila takrat na zemljišču, katero mu je bilo obdelovati, veliko pravic in davkov, kar mu je večinoma vse njegove pridelke poržlo.

In takrat se je kmečki stan pogreznil v revščino in nevednost, iz katere še se do današnjega dne ni mogel do cela izkupati. Meščani so ga začeli sovražiti in črtiti, čeravno so se od njega dobro redili in mastili. V nekaterih deželah še se dandanašnji znajde kmečki stan v sužnosti ter je drugim stanovom pod jarmom.

V začetku tega stoletja so se pri nas vendar kmečkega stanú usmilili, ter mu večinoma njegove prejšnje izvirne pravice podelili. In sedaj si zamore vsak kmet čast in slavo pridobiti, ter svetu pokazati, da je njegov stan res važen in imeniten, kateri nam skrbi za našo vsakdanjo telesno hrano. Kdo pa bi nam prideloval potrebnega kruha, če bi kmeta ne ne bilo? Kdo redil živino, katera nam daje tečnega mesa, tople obleke in še veliko druga?

Zares, ko bi kmečkega stanú ne bilo, bi ne mogli drugi stanovi na svetu obstati. Kmečki stan je torej, smemo reči, podlaga drugim stanovom, ker stavijo drugi stanovi le na kmečki stan svoje zaupanje ter pričakujejo od njega, česar jim je potreba.

Kmečki stan pa ima zares tudi velike dolžnosti, da sebe preredi, ter še za druge skrbi. Največji podpiratelji kmečkega stanú pa so naši č. g. duhovniki. Oni tako rekoč kmečki stan vzbujajo iz prejšnjega spanja k novemu življenju, ter mu varujejo njegove pravice, kar je v njih moči. Dragi slov. kmetovalci, teh se toraj držite in poslušajte njih dobre svete, ker vam dobro želijo. Varujte pa se tistih nemškutarskih kričačev, kateri vas le v svoje zanjke lovijo, ter vas pogubiti želijo. In če se pokaže v kateri slovenski vasi le iskra nemčurstva, skušajte jo koj zadušiti, ker se ogenj, ki že plapola, težko da pogasiti. Vsak kmet ima nalogo na svojem zemljišču pridelovati zrnje in rediti živino. (Konec prih.)

Družba sv. Mohorja.

Prav blizu je čas, ko bodo velečastiti gospodje poverjeniki zapisnike Mohorjevih družnikov za leto 1887 sklenili in družbinemu odboru v Celovec odposlali. Nabira udov se nam-

reč konča z zadnjim dnevom tekočega meseca. Zategadelj vse častite stare ude in rodoljube, ki mislijo na novo pristopiti, prijazno opominjamo in nujno prosimo, naj se podvizajo in letnino svojim poverjenikom oddajo, da bode tem mogoče, svoje vpisovalne pole o pravem času skleniti. Po opravljenem redu (točka 2) se oni, ki se ne da vpisati do konca februarja, ne more več šteti za uda, ampak dobi za poslani denar samo toliko bukev, kakor po bukvarnicah. Zakasneni redno zapisovanje dokaj zavirajo in mnogo več truda prizadevajo. Tudi zamore družba marsikaj prihraniti, ako že do srede marca izvé, v kolikih iztisih da se imajo družbine knjige tiskati.

Med letošnjimi knjigami dobé čestiti družniki jako lepo knjigo, spisano po slavnoznanem gosp. katehetu A. Kržiču v Ljubljani, ki ima naslov: „Osmero blagrov na svetu“ in obsega 12 tiskanih pol. Nadejamo se, da bode to dovršeno delo vsem udom dobro došlo. To knjigo bo družba dala trdo v prt vezati za one ude, ki letnini dodajo 40 kr. veznine.

Dobro znamenje in lep dokaz, kako je družba Slovincem priljubljena je to, da se je celó v daljnih krajih, v Ameriki, spominjajo. Nedavno je družbin odbor z veseljem prejel lepo število novih udov, namreč 40 samo iz dveh krajev države Minesota, po č. g. Matiji Bilbanu. Bog daj, da bi se število družnikov pomnožilo tudi letos!

Dopisi.

Iz Lehna na Pohorju. (Šola in krajni šolski svet.) Dozdaj z oštarijo pod eno streho združena šola v Lehnem ima 120 šolo obiskajočih otrok. Mislimo, da je že skoraj vsak občan videl ali slišal, da je šolska izba za gori imenovano število otrok premajhna in ker je zeló nizka in vlažna, za šolo nesposobna. Pa žalibog, malo je takih zdravomislečih občanov, kateri so te napake tudi spoznali, temveč razsrdijo se, ako slišijo, da se bode nov šolski hram stavil. Večina občanov živi v mislih, da se jim bo posrečilo, to zelo potrebno šolo iztrebiti, ker pravijo oni, prišle bodo druge postave, hude vojske, strašna bolezen itd. in zmanjkalo bode otrok. O, vi nespametni! Vi mislite, te nesreče bodo samo nedolžne otroke zadele in vi boste ostali? Vi pričakujete postav, katere bodo šle rakovo pot in rekle: Šole proč? In ta nespametna misel vas je tako zmotila, da ste proti stavljenju šole in da so vam vsi šolski prijatelji trn v peti in jih, akoravno nekatere veliko večji šolski stroški zadenejo kakor vas, sovražite? Ne bodite taki, bodite složni! Sloga jači, nesloga tlači. Ali ni najemnina, katero za najeti hram plačujete, zavržen denar, ako zidanje od leta do leta pre-